

القَوِيُّ خَادِمُ الضَّعِيفِ

¹ وَمَنْ هُوَ ضَعِيفٌ فِي الْإِيمَانِ فَاقْبَلُوهُ لَا لِمُخَاكَمَةِ الْإِفْكَارِ. ² وَاجِدْ يُؤْمِنُ أَنْ يَأْكُلَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَمَّا الضَّعِيفُ فَيَأْكُلُ بَقُولًا. ³ لَا يَزِدُّ مَنْ يَأْكُلُ مِنْ يَأْكُلُ، وَلَا يَدِينُ مَنْ لَا يَأْكُلُ مِنْ يَأْكُلُ، لِأَنَّ اللَّهَ قَبِيلُهُ. ⁴ مَنْ أَنْتَ الَّذِي تَدِينُ عَبْدَ غَيْرِكَ؟ هُوَ لِمَوْلَاهُ يَنْبُتُ أَوْ يَسْقُطُ، وَلَكِنَّهُ سَيَنْبُتُ لِأَنَّ اللَّهَ قَادِرٌ أَنْ يَنْبُتَهُ. ⁵ وَاجِدْ بَعْتِيرٌ يَوْمًا دُونَ يَوْمٍ وَأَحْزٌ يَعْتَبِرُ كُلَّ يَوْمٍ، فَلْيَتَبَيَّنْ كُلُّ وَاحِدٍ فِي عَقْلِهِ. ⁶ الَّذِي يَهْتَمُّ بِالْيَوْمِ فَلْيَلْتَبَّ بِهَيْهَتُمْ، وَالَّذِي لَا يَهْتَمُّ بِالْيَوْمِ فَلْيَلْتَبَّ لَا بِهَيْهَتُمْ، وَالَّذِي يَأْكُلُ فَلْيَلْتَبَّ بِأَكْلٍ لِأَنَّهُ يَشْكُرُ اللَّهَ، وَالَّذِي لَا يَأْكُلُ فَلْيَلْتَبَّ لَا بِأَكْلٍ وَيَشْكُرُ اللَّهَ. ⁷ لِأَنَّ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَّا يَعِيشُ لِدَانِهِ وَلَا أَحَدٌ يَمُوتُ لِدَانِهِ، ⁸ لَأَنَّا إِنْ عَشْنَا فَلْيَلْتَبَّ تَعِيشُ وَإِنْ مِتْنَا فَلْيَلْتَبَّ تَمُوتُ، فَإِنْ عَشْنَا وَإِنْ مِتْنَا فَلْيَلْتَبَّ تَحْنُ. ⁹ لِأَنَّهُ لِهَذَا مَاتَ الْمَسِيحُ وَقَامَ وَعَاشَ، لِكَيْ يَسُودَ عَلَى الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ. ¹⁰ وَأَمَّا أَنْتَ، فَلِمَاذَا تَدِينُ أَحَاكَ؟ أَوْ أَنْتَ أَيْضًا، لِمَاذَا تَزِدُّرِي بِأَخِيكَ؟ لَأَنَّا جَمِيعًا سَوْفَ تَقِفُ أَمَامَ كُرْسِيِّ الْمَسِيحِ. ¹¹ لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "أَنَا حَيٌّ، يَقُولُ الرَّبُّ، إِنَّهُ لِي سَتَجُنُّ كُلُّ رُكْبَةٍ وَكُلُّ لِسَانٍ سَيَحْمَدُ اللَّهَ." ¹² فَإِذَا كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا سَبَّحَ عَنْ نَفْسِهِ حِسَابًا لِلَّهِ. ¹³ فَلَا تُحَاكِمُ أَيْضًا بَعْضُنَا بَعْضًا، بَلْ بِالْحَرْبِ، اخْكُمُوا بَهَذَا أَنْ لَا يُوَصَّعَ لِلْآخِ مَصْدَمَةٌ أَوْ مَعْتَرَةٌ. ¹⁴ إِنِّي عَالِمٌ وَمُتَبَيِّنٌ فِي الرَّبِّ يَسُوعَ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ نَجَسًا يَدَانِهِ إِلَّا مَنْ يَحْسِبُ شَيْئًا نَجَسًا، فَلَهُ هُوَ نَجَسٌ. ¹⁵ فَإِنْ كَانَ أَحْوَكُ يَسْتَبِطُ طَعَامَكَ يُحْزَنُ فَلَسْتُ تَسْلُكُ بَعْدَ حَسَبِ الصَّحَّةِ. لَا تُهْلِكُ بِطَعَامِكَ ذَلِكَ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ لِأَجْلِهِ. ¹⁶ فَلَا يُعْتَرِ عَلَى صَلَاحِكُمْ. ¹⁷ لِأَنَّ لَيْسَ مَلَكُوتُ اللَّهِ أَكْلًا وَشُرْبًا، بَلْ هُوَ بَرٌّ وَسَلَامٌ وَفَرَحٌ فِي الرُّوحِ الْقُدُّوسِ. ¹⁸ لِأَنَّ مَنْ حَذَمَ الْمَسِيحَ فِي هَذِهِ فَهُوَ مَرَضِيٌّ عِنْدَ اللَّهِ وَمُرَكَّبٌ عِنْدَ النَّاسِ. ¹⁹ فَلْتَعْكُفْ إِذَا عَلَى مَا هُوَ لِلسَّلَامِ وَمَا هُوَ لِلنَّبِيَّانِ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ. ²⁰ لَا تَنْفُضْ لِأَجْلِ الطَّعَامِ عَهْلَ اللَّهِ. كُلُّ الْأَشْيَاءِ طَاهِرَةٌ لَكِنَّهُ سَرٌّ لِلْإِنْسَانِ الَّذِي يَأْكُلُ بَعْتَرَةً. ²¹ حَسَنٌ أَنْ لَا تَأْكُلَ لِحَمَاً وَلَا تَشْرَبَ خَمْرًا وَلَا شَيْئًا يَصْطَلِمُ بِهِ أَحْوَكٌ أَوْ يَعْزُّرُ أَوْ يَضَعُفُ. ²² أَلَيْسَ إِيْمَانٌ؟ فَلَيْكُنْ لَكَ بِنَفْسِكَ أَمَامَ اللَّهِ، طُوبَى لِمَنْ لَا يَدِينُ نَفْسَهُ فِي مَا يَسْتَحْسِنُهُ. ²³ وَأَمَّا الَّذِي يَتَوَاتَبُ فَإِنْ أَكَلَ يُدَانُ لِأَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ، وَكُلُّ مَا لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ فَهُوَ خَطِيئَةٌ.

قَوِيٌّ فِي الْإِيمَانِ وَضَعِيفٌ فِي رُوحِهِ

¹ و کسی را که در ایمان ضعیف باشد بپذیرید، لکن نه برای مُحَاكَمَه در مباحثات. ² یکی ایمان دارد که همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است بقول می خورد. ³ پس خورنده ناخورنده را حقیر نشمارد و ناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است. ⁴ تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می کنی؟ او نزد آقای خود ثابت یا ساقط می شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا قادر است که او را ثابت نماید. ⁵ یکی یک روز را از دیگری بهتر می داند و دیگری هر روز را برابر می شمارد. پس هر کس در ذهن خود مُتَبَيِّن بشود. ⁶ آنکه روز را عزیز می داند بخاطر خداوند عزیزش می دارد و آنکه روز را عزیز نمی دارد هم برای خداوند نمی دارد؛ و هر که می خورد برای خداوند می خورد زیرا خدا را شکر می گوید، و آنکه نمی خورد برای خداوند نمی خورد و خدا را شکر می گوید. ⁷ زیرا احدی از ما به خود زیست نمی کند و هیچ کس به خود نمی میرد. ⁸ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند زیست می کنیم و اگر بمیریم برای خداوند می میریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بمیریم، از آن خداوندیم. ⁹ زیرا برای همین مسیح مرد و زنده گشت تا بر زندگان و مردگان سلطنت کند. ¹⁰ لکن تو چرا بر برادر خود حکم می کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانرو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد. ¹¹ زیرا مکتوب است: خداوند می گوید به حیات خودم قسم که هر زانویی نزد من خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود. ¹² پس هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد.

و طَیْفُهُ مَا نَسَبَتْ بِهِ شَخْصٌ ضَعِيفٌ

¹³ بنابراین بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی مصادم یا لغزشی در راه برادر خود نهد. ¹⁴ می دانم و در عیسی خداوند یقین می دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز برای آن کسی که آن را نجس پندارد؛ برای او نجس است. ¹⁵ زیرا هرگاه برادرت به خوراک آزرده شود، دیگر به محبت رفتار نمی کنی. به خوراک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او بمرد. ¹⁶ پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند. ¹⁷ زیرا ملکوت خدا آکل و شرب نیست بلکه

عدالت و سلامتی و خوشی در روح القدس.¹⁸ زیرا هر که در این امور خدمت مسیح را کند، پسندیده خدا و مقبول مردم است.¹⁹ پس آن اموری را که منشأ سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید.²⁰ جهت خوراک کار خدا را خراب مساز. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است برای آن شخص که برای لغزش می خورد.²¹ گوشت نخوردن و شراب نوشیدن و کاری نکردن که باعث ایذا یا لغزش یا ضعف برادرت باشد نیکو است.²² آیا تو ایمان داری؟ پس برای خودت در حضور خدا آن را بدار، زیرا خوشابحال کسی که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو می شمارد.²³ لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می شود، زیرا به ایمان نمی خورد؛ و هر چه از ایمان نیست گناه است.